

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118337709
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118337709.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 375 951, proti žalovanému: Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 13 032,09 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Csp/126/2018 - 69, zo dňa 10. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť žalobcovi priznané plnenie zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 250,- eur m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 13 250,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 250 eur od 24. 08. 2018 do zaplatenia v lehote do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

III. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13 250,96 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 032,09 eur od 24.08.2018 do zaplatenia. Súd povolil žalovanému uvedenú sumu splácať v splátkach po 250,- eur mesačne splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia až do zaplatenia, pričom neuhradením jednej zo splátok stane sa zročným celý dlh. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že predmetom sporu bolo plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 20.09.2017. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver 14 000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou 5,9 % ročne, ktorý mal žalovaný splatiť v 84 mesačných splátkach vo výške po 204,43 eur. Zmluva obsahovala aj všetky ostatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č 129/2010 o spotrebiteľských úveroch.

V konaní nebolo sporné, že žalovaný riadne a včas nesplácal poskytnutý úver. Z tohto dôvodu žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 23.08.2018. Žalovaný uhradil žalobcovi iba istinu vo výške 967,91 eur. Žalovaný nespochybnil svoj dlh voči žalobcovi z titulu neuhradenej istiny vo výške 13 032,09 eur, nedoplatku úroku a úroku z omeškania vo výške vypočítanej ku dňu zosplatenia, ani z titulu dojednaného poistenia. V tejto časti súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu, žalobcovi priznal sumu 13 250,98 eur.

3. Podľa názoru súdu, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nesplatenej istiny od 24. 08.2018 do zaplataenia žalovaný požadoval v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., preto súd žalobe vyhovel aj v tejto časti.

4. Súd však ako nedôvodnú zamietol žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku z nesplatenej istiny úveru po splatnosti úveru, t.j. zmluvného úroku vo výške 5,90 % ročne z nezaplataenej istiny od 24.08.2018 do zaplataenia. Po dni vyhlásenia celého úveru za splatný sa ďalej istina úveru zmluvne neúročí. Žalobcovi po splatnosti patria iba úroky z omeškania. Žalobca má nárok na zaplataenie úrokov iba do splatnosti dlhu, inak by došlo k právnemu stavu, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku, a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti zvyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej splatnosti úveru a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania, dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

5. Súd žalobu zamietol aj ohľadom požadovaných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataených úrokov vo výške 202,01 eur od 24.08.2018 do zaplataenia. Veriteľ nemá právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania zo zmluvných úrokov), nakoľko Občiansky ani Obchodný zákonník mu takúto možnosť nepriznávajú. Úroky aj úroky z omeškania sú v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, na ktoré má veriteľ právo v zmysle zákona, prípadne dohody strán. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým. Časť judikatúry má zato, že dlžné úroky sa stanú istinou, ktorá sa potom úročí úrokom z omeškania. Takúto skutočnosť však žalobca netvrdil, ani nevyplýva z pripojených listinných dôkazov.

6. Z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že úver bol čerpaný ne refinancovanie iných úverov, pričom nebola riadne skúmaná schopnosť žalovaného úver splácať zisťovaním jeho príjmu a majetkových pomerov. Žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a potom nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie úveru. Z tohto dôvodu, s poukazom na ust. § 11 ods. 2 a § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., prisúdenú sumu súd povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach po 250,- eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia až do zaplataenia s tým, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP zásady úspechu v spore.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v rozsahu zamietnutej časti a v časti, ktorou súd povolil žalovanému splácať dlh v splátkach po 250,- eur. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalovaný je povinný prisúdenú sumu žalobcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

9. Žalobca považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny. K zamietnutiu zmluvných úrokov po zosplatení úveru poukazuje na zákonnú úpravu ust. § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, Namieta, že súd nemal dôvod odchyliť sa od ustanovení Obchodného zákonníka § 502 ods. 1, § 503 ods. 3, v ich zmysle povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru a vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia si strany môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchyľne. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku je vrátenie peňažných prostriedkov - nie splatnosť, či už dohodnutá alebo predčasná zo zákona. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak urobil. Ust. § 506 Obchodného zákonníka upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom, toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc (od počiatku). A naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. Taktiež tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania. Dohodnutý obchodný úrok patrí veriteľovi do vrátenia požičaných peňažných prostriedkov, nie do splatnosti úveru. Tvrdenie, že úroky a úroky z omeškania sa vzájomne vylučujú nemá oporu v právnych predpisoch. V zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Úroky z omeškania treba vnímať ako sankciu za omeškание s plnením celého nároku veriteľa, teda požičanej istiny a aj zmluvných úrokov, nakoľko

do omeškania sa dlžník dostane ak neplní riadne a včas. V odvolaní žalobca podporne odkazuje na početné rozhodnutia iných súdov (KS v Žiline, KS v Banskej Bystrici, KS v Nitre, KS v Košiciach, KS v Prešove, KS v Trnave), z ktorých časti cituje a „vyberá“ argumenty na obranu svojho názoru.

10. Žalobca sa nestotožňuje ani s názorom súdu v tom, že žalovanému by malo byť umožnené prisúdenú sumu zaplatiť postupne v splátkach. Žalobca má za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku a bolo by v príkrom rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, ktorý poskytol žalovanému úver a tento ho od začiatku neplatil. Súd umožnil žalovanému splácať dlh po 250 eur mesačne. Žalovaný ani v priebehu súdneho konania neprejavil žiadnu snahu svoj záväzok aspoň čiastočne plniť, pričom výška splátky stanovená súdom je neadekvátna výške žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, lehota na plnenie by neprímerane predĺžila. Hľadiskami pre úvahu súdu, či sa má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhoda splátok, budú najmä - osobné a majetkové pomery strán, výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného v konaní, prejavovaná snaha o plnenie záväzku žalovaným, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, doba po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerne zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, v opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženosti záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv, či možnému vzniku inej ujmy na oprávnených záujmoch žalobcu (rozsudok NS SR 7Cdo/116/2012 z 18.03.2013). Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné oprávnenie. Žalovaný v konaní nepredložil žiadny dôkaz o jeho nepriaznivej, finančnej situácii. V súvislosti s povolením splátok žalovanému k zaplateniu prisúdeného plnenia žalobca poukazuje na iné rozhodnutia súdov a ich závery, ktoré neumožnili postupné splácanie priznaných plnení.

11. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, z dôvodu, že nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, rozsudok súdu prvej inštancie v časti, kde súd žalovanému povolil žalobcovi priznané plnenie zaplatiť v mesačných splátkach po 250 eur podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie v zamietavej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Potvrdil aj závislý rok o trovách konania. V ostatnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

13. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

16. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia nesplatenej istiny úveru vo výške 13 250,98 eur, zmluvných úrokov vo výške 202,01 eur vypočítaných ku dňu zosplatenia úveru (do 23.08.2018), úrokov z omeškania vo výške 6,86 eur vypočítaných ku dňu zosplatenia úveru, úroku vo výške 5,90 % ročne z nezaplatennej istiny 13 032,09 eur od 24.08.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 13 032,09 eur počnúc od 24.08.2018 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 202,01 eur počnúc od 24.08.2018 do zaplatenia. Zároveň žiadal nahradiť trovy konania.

17. Z rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že súd žalobe vyhovel čiastočne (viď. výrok 1. rozsudku) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP).

18. Žalobca v odvolaní uviedol námietky voči rozhodnutiu súdu o povolení splácania prisúdenej sumy žalobcovi žalovaným v splátkach.

19. Z cit. ust. § 232 ods. 3 CSP vyplýva, že lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku.

20. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky. Súd musí určiť výšku každej dávky alebo splátky. Poradím splatnosti sa rozumie plynutie paričnej lehoty pre každú jednotlivú dávku či splátku osobitne, ak súd neurčí iné pravidlo. Súd teda môže určiť konkrétny deň každého mesiaca, ktorým je tá konkrétna dávka alebo splátka splatná - vykonateľná. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

21. Odvolací súd sám posúdil predpoklady na povolenie plnenia v splátkach. Súd vychádzal pri hodnotení zo štandardných hľadísk, ktoré už v minulosti judikovala prax súdov, ktorá našla odraz v zborníku R V/1968. Súd pri priznaní výhody splátok povinnej strane musí zohľadniť výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného i v konaní prejavenu snahu o plnení záväzku. V prejednávacom prípade z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaný v jeho vyjadrení k žalobe zo dňa 27.11.2018 doručenom súdu dňa 29.11.2018 uviedol, že vážny finančný problém, ktorý sa mu vyskytol, musí bez akéhokoľvek odkladu riešiť, keďže má záujem o splatenie úveru žiada o splátkový kalendár s tým, že pohľadávku sa zaväzuje splácať na účet banky alebo poštovou poukážkou v minimálnej výške 200 eur mesačne, pričom prvá splátka bude uhradená dňa 20.01.2019 a splatnosť každej ďalšej splátky navrhuje najneskôr do 20-teho dňa v danom mesiaci. Žalobca s navrhnutým splácaním nesúhlasil, podľa jeho názoru je výška splátky neadekvátna výške žalovanej pohľadávky, lehota iba na splatenie dlžnej istiny by sa predĺžila o viac ako 5 rokov, čím by sa poprel samotný účel súdneho konania. Taktiež vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejaviť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať a tým preukázať, že mohol priebežne peňažný dlh splácať aspoň v akej takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Následne žalovaný doručil súdu dňa 19.02.2019 podanie, kde navrhuje, že bude dlh splácať vo výške 250,- eur mesačne s tým, že prvú splátku uhradí dňa 20.03.2019 a ďalšie splátky budú splatné najneskôr do 20-teda dňa v danom mesiaci. Žalobca ani s touto výškou splátky nesúhlasil z dôvodov, ktoré už uviedol skôr. V zápisnici okresného súdu spísanej z pojednávania konaného dňa 20.03.2019 je zaevidovaný výsluch žalovaného, kde uviedol, že je pravda, si vzal úver u žalobcu, ktorý riadne nesplácal. Už predtým si vzal úver (u iného veriteľa), ktorý riadne nesplácal a ktorý použil na rekonštrukciu časti domu, v ktorom býva spolu s rodičmi. V čase, keď bral úver, pracoval ako pekár, jeho príjem bol okolo 500 eur. Následne odišiel do Anglicka, kde sa popálil a keď sa vrátil, bol bez práce. V súčasnej dobe od 01.02.2019 je opäť zamestnaný ako pekár v Lopeji, kde zarába okolo 550 - 600 eur netto. Je slobodný, bezdetný. V čase keď si bral úver, mal obdobný príjem a vedel ho splácať. V súčasnej dobe je schopný splácať 250 eur mesačne. Jeho matka je invalidná dôchodkyňa a otec má výsluhový dôchodok. Oznámenia o predčasnej splatnosti úveru a výzvy na plnenie z titulu vzniknutého dlhu, tieto mu boli doručené.

22. Odhliadnuc od toho, že žalovaný žiadnym spôsobom svoje tvrdenie nepreukázal, pokiaľ by ním tvrdené skutočnosti aj boli pravdivé, povinnosťou súdu je zohľadniť výšku priznaného plnenia a platobnú schopnosť žalovaného, ktorá je veľmi nízka. Od žalobcu nemožno tak spravodlivo požadovať, aby mu priznaný nárok bol plnený po dobu viacej ako 5 rokov, čo by znamenalo, že v skutočnosti vymožitelnosť svojho práva ako aj právo vlastníť majetok v zmysle Ústavy SR čl. 20 ods. 1 by bolo porušené. Treba prihliadnuť aj na to, že veriteľ by sa ocitol v podstatne horšom postavení, ako keby mu dlh bol riadne v splátkach splácaný v prípade nezosplatnenia úveru. Ak totiž súd priznal po zosplatnení úroky z omeškania len z dospeljej pohľadávky, je o to viacej dôvodné v prípade nepriznania úrokov za dobu po zosplatnení zaviazat' na plnenie bez výhody splátok, prípadne splátky rozpočítat' tak, aby suma bola splatená v primeranej lehote. Zároveň treba zdôrazniť, že žalobca legitímne očakával, že o jeho nároku bude rozhodnuté predvídateľne, spravodlivo tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 ods. 1 CSP, podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty). Podľa názoru odvolacieho súdu výhoda splátok v prípade, ak je možnosť splatenia dlhu žalovaným v primeranom čase len iluzórna, tak s prihliadnutím na výšku dlhu ako aj príjem žalovaného, nie je dôvodná a je v rozpore s vyššie citovanými ústavnými právami žalobcu. V neposlednom rade pri rozhodovaní odvolací súd prihliadal aj na to, že

napriek prísľubom žalovaného, žalovaný podľa vyjadrenia žalobcu dlh ani v priebehu súdneho konania vôbec nesplácal. Odvolací súd preto v tejto časti zmenil rozsudok okresného súdu a určil lehotu na plnenie.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prihliadol na okolnosti prípadu, výšku priznanej sumy ako aj sociálnu situáciu žalovaného a určil lehotu dlhšiu ako 3 dni. Priznanie dlhšej lehoty je odôvodnené potrebou vyriešenia vzniknutej situácie pre žalovaného, hľadania možnosti vyplatenia dlhu a zaobstarania finančných prostriedkov.

24. Odvolací súd považuje za potrebné k odôvodneniu rozsudku okresného súdu o povolení splácania priznaného plnenia v splátkach uviesť. Keď z výsledku rozhodnutia okresného súdu zo dňa 10.04.2019 je zrejmé, že pri rozhodovaní vo veci samej okresný súd uznal za právne relevantné predčasné (jednorázové) zosplatnenie úveru žalobcom ku dňu 23.08.2018, ktorý úver v zmysle úverovej zmluvy by inak bol splatný až 20.09.2024, potom je treba také odôvodnenie okresného súdu, že „s argumentmi žalobcu v jeho písomnom vyjadrení, v ktorých nesúhlasil s navrhovanými splátkami, by sa súd stotožnil, nebyť toho, že nárok žalobcu vyplýva zo špeciálnej právnej úpravy zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., ktorej účelom je poskytnúť spotrebiteľovi zvýšenú ochranu ako slabšej zmluvnej strany, pričom okresný súd odkázal na ust. § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 cit. zákona, ktoré bránia veriteľovi vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru v prípade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“, považovať za nekompatibilné, nezlučiteľné s výsledkom rozhodnutia okresného súdu vo veci samej.

25. Odvolacie námietky žalobcu smerované voči zamietavej časti rozhodnutia okresného súdu nie sú dôvodné, k takému záveru dospel odvolací súd preskúmaním rozhodnutia, odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k zamietavému výroku je dostačujúce, náležité, presvedčivé a dáva odpoveď na všetky otázky, ktoré žalobca opakovane uvádza aj v odvolacom konaní a preto nebolo dôvodné, aby sa odvolací súd nimi opakovane zaoberal. Rozsudok v tejto časti je vecne správny a odvolací súd ho potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré v tejto súvislosti uviedol v odôvodnení rozsudku okresný súd, odvolací súd na tieto dôvody odkazuje.

26. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné podmienky z poskytnutých peňažných prostriedkov spotrebiteľského úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Tento názor okresného súdu je prijatý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Okresný súd v tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 143/98, Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktoré je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Vid' aj závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikované pod R59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania.

27. Pokiaľ odvolateľ odkazuje na rozhodnutie súdov s odlišným názorom (napr. Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/12/2017, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43 Co/23/2017 a pod.) podľa názoru odvolacieho súdu tento nekorešponduje s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, tak ako to predpokladá Čl. 2 ods. 2 CSP a predovšetkým nezohľadňuje, že v sporoch, kde sa jedná o spotrebiteľa, je potrebné vychádzať z poslednej vety ods. 2 § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Potom do úvahy v takomto prípade prichádzajú ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

28. Ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v prípade omeškania dlžníka umožňuje veriteľovi za predpokladu, že dlžník neplnil ani v dodatočnej lehote, od zmluvy odstúpiť (hoci ex tunc na rozdiel od § 506 Obchodného zákonníka) a požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania). Ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, veriteľovi umožňuje pohľadávku plnenú v splátkach zosplatiť, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, s tým, že toto ustanovenie nepojednáva o žiadnych ďalších nárokoch veriteľa voči dlžníkovi. Preto aj v tomto prípade prichádza do úvahy aplikácia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nárok veriteľa na úroky z omeškania. Zo žiadneho z cit. ustanovení teda nie je možné vyvodiť v prípade omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu a po následnom odstúpení od zmluvy/zosplatnení, oprávnenie veriteľa voči dlžníkovi na zmluvné úroky až do ich faktického zaplatenia. Vychádzajúc z prednosti Občianskeho

zákonníka pred ust. § 506 Obchodného zákonníka, ktorá vyplýva z už spomínanej poslednej vety ods. 2 § 52 Občianskeho zákonníka, tak treba konštatovať, že v prípade, ak je zmluva o úvere zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, povinnosť platiť úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov aj po splatnosti pohľadávky až do vrátenia poskytnutých prostriedkov zo zákona (Občianskeho zákonníka) nevyplýva. Zároveň však treba konštatovať, že zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva skutočnosť, že by sa veriteľ s dlžníkom na takomto úročení aj po splatnosti nemohli dohodnúť. Ak by tak však urobili, uvedená dohoda má byť (ex off) podrobená prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok. Zmluvné dojednanie umožňujúce uplatňovať zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania po zosplatnení úveru až do jeho skutočného zaplatenia by bolo nepochybne v neprospech spotrebiteľa a v rozpore s ustanoveniami smerujúcimi k ochrane spotrebiteľa (hoci úrok nemožno stotožňovať so sankciou za omeškание dlžníka (keď touto je úrok z omeškania), už len samotná kumulácia úroku z omeškania s úrokom za rovnaké časové obdobie je neprijateľná a takto bola posúdená viacerými súdmi. Takéto správanie dodávateľa nemôže byť podporované a nemôže požívať právnu ochranu. Súdna prax správne dôvodí, že s protiprávnym stavom sa spájajú výlučne úroky z omeškania, ktoré majú sankčný charakter a prípadné dispozitívne dojednania v neprospech spotrebiteľa nie sú v spotrebiteľských vzťahoch prípustné.

29. Jednorázovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaných peňažných prostriedkov (§ 563 Občianskeho zákonníka), avšak navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením. S protiprávnym stavom sa spájajú sankcie, pretože spotrebiteľ je v omeškani s vrátením zosplatnenej sumy. S protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1990 Z. z..

30. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu v odvolaní ohľadom aplikácie ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka odvolací súd uvádza, že v zmysle § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Obchodný zákonník upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. Expressis verbis úpravu obsahuje tiež tretia veta § 503 citovaného prvého odseku, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa iný výklad. Navyiac, upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, pretože citované ustanovenie upravuje iba splatnosť úrokov v prípade predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka a Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje v ustanoveniach § 503 ods. 1, 2, ktoré veliteľa oprávňujú na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie do momentu ich skutočného vrátenia.

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V konaní mali obidve strany približne rovnaký úspech, pričom u oboch ide o úspech nepatrný. Zmena rozhodnutia prijatá odvolacím súdom v prospech žalobcu sa týka iba výroku rozsudku o povolení splácania priznaného plnenia. Potvrdenie rozhodnutia v zamietavom výroku odvolacím súdom v prospech žalovaného sa týka iba úroku po splatnosti úveru.

32. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,

- c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).